

НЕДОСКОНАЛІСТЬ ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ ПРИ ВИЗНАЧЕННІ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ДОТРИМАННЯ НОРМ ЯКОСТІ ЕЛЕКТРИЧНОЇ ЕНЕРГІЇ

Гриб О. Г., Гапон Д. А., Рудевіч Н. В.
*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут»,
м. Харків*

На теперішній час основним документом, який регламентує відповідальність суб'єктів електроенергетичного ринку за порушення норм якості електричної енергії є постанова НКРЕКП від 12.06.2018 № 375 «Про затвердження Порядку забезпечення стандартів якості електропостачання та надання компенсацій споживачам за їх недотримання». Зокрема, п. 2.4. цієї постанови визначає «у разі недотримання гарантованих стандартів якості надання послуг, зазначених у цій главі, оператор системи розподілу надає споживачу (замовнику - у разі недотримання гарантованих стандартів якості при наданні послуги з приєднання до електричних мереж електроустановок, призначених для споживання) компенсацію в розмірах, наведених у додатку 1, та відповідно до процедур, визначених у главі 6».

Проте у п.5.1 зазначено, що «компенсація за недотримання гарантованих стандартів якості надання послуг оператору системи розподілу не надається у випадках недотримання гарантованих стандартів якості надання послуг спричинено доведеними діями споживача або третіх осіб, що призвели до аварійної перерви в електропостачанні в розподільчих мережах або недотримання показників якості електричної енергії». Таке формулювання дозволяє у переважній більшості випадків уникнути компенсації, адже на теперішній час не існує жодної затвердженої методики визначення джерел та ступеня відповідальності окремих споживачів при погіршенні якості електричної енергії.

Також недосконалим є п 6.7, в якому зазначено, що «оператор системи/електропостачальник самостійно визначає факт недотримання гарантованих стандартів якості електропостачання, визначає споживача(ів), яким він має надати компенсацію за недотримання гарантованих стандартів якості електропостачання, та надає таку компенсацію без додаткового звернення зі сторони споживача (крім перерв в електропостачанні та некоректних рахунків)». У даному випадку відсутні вказівки, яким саме чином необхідно визначати факт порушення, яке обладнання, у якій точці енергосистеми та у якому режимі повинно при цьому використовуватися. Також необхідні механізми, які б дозволяли споживачу контролювати коректність та безперервність моніторингу показників якості електричної енергії.